

Predmet C-10/22

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

5. siječnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunale ordinario di Roma (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

5. siječnja 2022.

Tužitelj:

Liberi editori e autori (LEA)

Tuženik:

Jamendo SA

TALIJANSKA REPUBLIKA

TRIBUNALE ORDINARIO DI ROMA (Redovni sud u Rimu, Italija)

XVII. VIJEĆE SPECIJALIZIRANO ZA PRAVO DRUŠTAVA

[*omissis*]

donijelo je sljedeće

**RJEŠENJE O UPUĆIVANJU ZAHTJEVA ZA PRETHODNU ODLUKU u
okviru ubrzanog postupka**

(članak 267. UFEU-a i članak 105. Poslovnika Suda)

u predmetu [*omissis*]

između

LEA - LIBERI EDITORI E AUTORI [*omissis*]

tužitelja

i

JAMENDO SA [omissis], sa sjedištem u [Luxembourgu] [omissis]

tuženika

PREDMET SPORA

- 1 LEA je organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskih prava, odnosno jedan od subjekata ovlašten za posredovanje u vezi s autorskim pravima u Italiji na temelju članka 180. Legge sul diritto d'autore n. 633 (Zakon br. 633 o autorskom pravu; u daljnjem tekstu: Zakon o autorskom pravu) iz 1941. i stoga izvršava funkciju zastupnika za upravljanje autorskim pravima svojih članova te prikuplja s njima povezane prihode. U okviru propisane ekskluzivnosti, izravno i na temelju ugovora o zastupanju sklopljenih s neovisnim upravljačkim subjektima i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, čak i s onima koji ne pripadaju Europskoj uniji, LEA upravlja autorskim pravima otprilike 39 000 autora i izdavača, među kojima se nalazi više od 22 000 talijanskih. Danim ovlaštenjem su u mjeri relevantnoj za ovaj postupak također obuhvaćeni prikupljanje i naplata svih naknada koje proizlaze iz ugovorenih licencija za emitiranje ambijentalne ili pozadinske glazbe u trgovinama putem radio prijamnikâ s čitačem kompaktnih diskova u prodavaonicama.
- 2 JAMENDO je neovisan subjekt za upravljanje autorskim pravima, osnovan u skladu s luksemburškim pravom, a posluje u Italiji od 2004. nastojeći povezati umjetnike i zaljubljenike u glazbu iz cijelog svijeta s ciljem stvaranja neovisne međunarodne glazbene zajednice. Jamendo Music omogućuje pristup velikom katalogu s više od 700 000 djela koja je podijelilo više od 45 000 umjetnika iz više od 150 zemalja svijeta. Glazbena djela mogu se za osobnu upotrebu besplatno preuzeti sa stranice Jamenda i slušati u skladu s uvjetima odobrenja koji se primjenjuju, a dio digitalnog glazbenog kataloga dostupan je također u komercijalne svrhe ako su nositelji pravâ odobrili takvu uporabu.
- 3 LEA je pred ovim sudom pokrenula postupak *ante causam* radi prestanka obavljanja djelatnosti JAMENDA na temelju nezakonitosti djelatnosti posredovanja u području autorskih prava koju tuženik obavlja u Italiji
 - zbog toga što JAMENDO nije uvršten na popis organizacija ovlaštenih za posredovanje autorskim pravima u Italiji;
 - zbog toga što ne udovoljava posebnim zahtjevima predviđenima Decretom legislativo n. 35/2017 (Zakonodavna uredba br. 35/2017 (o prenošenju Direktive 2014/26/EU o kolektivnom ostvarivanju autorskih prava));
 - zbog toga što JAMENDO nije Ministaru delle telecomunicazioni (Ministarstvo telekomunikacija, Italija) dostavio potrebnu obavijest o

početku obavljanja djelatnosti u skladu s člankom 8. prethodno navedene Zakonodavne uredbe br. 35/2017.

LEA stoga zahtijeva prestanak poslovne djelatnosti koju JAMENDO obavlja u Italiji, izricanje novčane kazne u iznosu od 20 000 eura za svaki dan njegova nepoštovanja zabrane obavljanja poslovne djelatnosti, i objavljivanje rješenja o zabrani u trima glavnim nacionalnim dnevnim novinama.

- 4 JAMENDO se upustio u postupak privremene pravne zaštite pozivajući se na tumačenje talijanskog zakonodavstva u skladu s Direktivom 2014/26/EU, koja predviđa da nositelj autorskih i srodnih prava na glazbenim djelima može slobodno svoja autorska prava povjeriti organizaciji za kolektivno ostvarivanje ili neovisnom upravljačkom subjektu. Naime, u Direktivi se navode dvije različite kategorije osoba koje su ovlaštene obavljati djelatnosti upravljanja autorskim pravima, a koje su utvrđene i definirane člankom 3. te direktive:

- **organizacija za kolektivno ostvarivanje prava**, odnosno organizacija „koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom ili glavnim svrhom i koja ispunjava jedan ili oba sljedeća kriterija: i. u vlasništvu je svojih članova ili pod njihovim nadzorom; ii. ustrojena je na neprofitnoj osnovi” te

- **neovisni upravljački subjekt**, to jest organizacija „koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom i glavnim svrhom i koja je: i. niti u vlasništvu niti pod nadzorom, u cijelosti ili djelomičnom, nositelja prava; i ii. ustrojena je na profitnoj osnovi”.

- 5 JAMENDO ističe okolnost da prilikom prenošenja zakonodavstva Zajednice talijanski zakonodavac nije pravilno neovisnim upravljačkim subjektima dodijelio prava predviđena Direktivom. Naime, člankom 180. Zakona o autorskom pravu, čiji se sadržaj ne dovodi u pitanje Uredbom o prenošenju, još uvijek navodi Società Italiana degli Autori ed Editori (Talijansko društvo autora i izdavača; u daljnjem tekstu: SIAE) i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kao jedine subjekte koji mogu obavljati djelatnosti posredovanja, a da, naprotiv, ne upućuje izričito na neovisne upravljačke subjekte. Nacionalnim zakonodavstvom stoga se neovisnim upravljačkim subjektima zabranjuje da posluju u Italiji u području posredovanja autorskim pravima prisiljavajući ih na sklapanje sporazuma sa SIAE-om ili, barem, s ovlaštenim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.
- 6 JAMENDO je podredno tvrdio da se njegova djelatnost ne odnosi na kolektivno upravljanje autorskim pravima, nego na izravno upravljanje njima, pozivajući se

tako na uvodnu izjavu 16. Direktive, kojom se isključuje mogućnost da se definicijom neovisnih upravljačkih subjekata obuhvate kategorije (kao što su, na primjer, izdavači ili proizvođači) koje izdaju odobrenja za prava koja su im prenesena na temelju „pojediinačno” ugovorenih sporazuma.

UPUĆIVANJA NA ZAKONODAVSTVO

- 7 Direktiva 2014/26/EU temelji se na pretpostavci da na „*unutarnjem tržištu na kojem tržišno natjecanje nije narušeno, zaštita inovacija i intelektualnog stvaralaštva također potiče ulaganje u inovativne usluge i proizvode*” (uvodna izjava 1.) te da, „*kada imaju poslovni nastan u Uniji, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi imati mogućnost uživanja sloboda predviđenih Ugovorima kod zastupanja nositelja prava koji imaju boravište ili poslovni nastan u drugim državama članicama ili izdavanja odobrenja korisnicima koji imaju boravište ili poslovni nastan u drugim državama članicama*” (uvodna izjava 4.). Konkretno, preuzimajući sadržaj Preporuke Komisije od 18. svibnja 2005. o kolektivnom prekograničnom upravljanju autorskim i srodnim pravima za zakonite internetske glazbene usluge (Službeni list Europske unije od 21. listopada 2005.) te proširujući ga na cjelokupan sektor djela zaštićenih autorskim pravom, člankom 5. stavkom 2. Direktive propisuje se: „*Nositelji prava imaju pravo ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava po svom izboru da upravlja njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili drugim sadržajima po njihovom izboru, za državna područja po njihovom izboru, neovisno o državi članici nacionalnosti, boravišta ili poslovnog nastana organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili nositelja prava.*”
- 8 7 U Direktivi se navode dvije različite kategorije subjekata koji su ovlaštteni obavljati djelatnost upravljanja autorskim pravima i njihova definicija (članak 3.): organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, „*organizacija „koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom ili glavnom svrhom i koja ispunjava jedan ili oba sljedeća kriterija: i. u vlasništvu je svojih članova ili pod njihovim nadzorom; ii. ustrojena je na neprofitnoj osnovi*” te neovisni upravljački subjekt, „*organizacija koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom i glavnom svrhom i koja je: i. niti u vlasništvu niti pod nadzorom, u cijelosti ili djelomičnom, nositelja prava; i ii. ustrojena je na profitnoj osnovi.*”
- 9 Talijansko zakonodavstvo o autorskom pravu temelji se na Leggeu 22 aprile 1941 n. 633 (Zakon br. 633 od 22. travnja 1941. o zaštiti autorskog prava i drugih prava povezanih s njegovim izvršavanjem, GU br. 166 od 16. srpnja 1941.) od 22. travnja 1941. i njegovim naknadnim izmjenama.

- 10 Talijanska vlada je Decretom legislativo 15 marzo 2017, n. 35 (Zakonodavna uredba br. 35 od 15. ožujka 2017.; u daljnjem tekstu: Uredba o prenošenju) prenijela Direktivu Barnier, ali ostavljajući u biti neizmijenjen sadržaj članka 180. Zakona o autorskom pravu, koji je *de facto* bio bitna prepreka pravilnoj primjeni Direktive Barnier u Italiji. Naime, u području posredovanja autorskim pravima ostao je monopol Società Italiana degli Autori ed Editori (Talijansko društvo autora i izdavača: SIAE) te se nositelju navedenih prava nije jamčila sloboda da odabere organizaciju kojoj može povjeriti svoja autorska prava. Zbog znatnih nesigurnosti koje su se pojavile nakon tog nepotpunog prenošenja kao i postupka zbog povrede koji je pokrenula Europska komisija protiv Italije, talijanska vlada je Decretom legge 16 ottobre 2017, n. 148 (Uredba sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017.) o hitnim financijskim odredbama za neodgodive potrebe izmijenila članak 180. Zakona br. 633/1941 proširujući rezervu koja je prvotno bila propisana isključivo u korist SIAE-a na „*druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava iz Zakonodavne uredbe br. 35 od 15. ožujka 2017.*” (i, prema tome, ne na neovisne upravljačke subjekte). U nastavku se navodi postojeći tekst članka 180. Zakona o autorskom pravu: „[1.] *Isključivo pravo obavljanja djelatnosti koja se izravno ili neizravno provodi u obliku intervencije, posredovanja, ovlaštenja, zastupanja ili čak i ustupanja prava predstavljanja, izvođenja, glumačke izvedbe, emitiranja, uključujući priopćavanje javnosti putem satelita te mehaničku i kinematografsku reprodukciju zaštićenih djela, imaju Società italiana degli autori ed editori (SIAE) i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava iz Zakonodavne uredbe br. 35 od 15. ožujka 2017.* [2.] *Ta djelatnost obavlja se u svrhu: 1) izdavanja odobrenja i autorizacija za gospodarsko korištenje zaštićenih djela u ime i u korist nositelja prava; 2) stjecanja prihoda od takvih odobrenja i autorizacija; 3) raspodjele tih prihoda među nositeljima prava.* [3.] *Djelatnost Società italiana degli autori ed editori (SIAE) obavlja se također u skladu s pravilima utvrđenima propisima u stranim zemljama u kojima ono ima organizirano predstavništvo.* [4.] *Navedena ekskluzivnost ovlasti ne dovodi u pitanje pravo autora, njegovih nasljednika ili pravnih sljednika da izravno upravljaju svojim pravima koja im se priznaju u skladu s ovim zakonom.*”

OBRAZLOŽENJE ZAHTJEVA ZA PRETHODNU ODLUKU

- 11 Dovoljno je jasno da JAMENDO obavlja u Italiji djelatnost posredovanja djelima zaštićenima autorskim pravom. Naime, u skladu s odredbama Općih uvjeta Jamenda, svaki umjetnik može objaviti jedno ili više svojih glazbenih djela (ili pjesme ili album) na platformi koju Jamendo stavlja na raspolaganje, stvarajući svoj umjetnički račun i izravno objavljujući svoja djela na platformi Jamendo klikom na funkciju „upload your music”. Osim toga, u trenutku učitavanja svaki umjetnik odabire za svako preuzeto djelo vrstu odobrenja Creative Commons koju namjerava primijeniti, odlučujući tako za svako pojedinačno djelo kojim će se pravima moći koristiti korisnici platforme (odnosno osobe koje koriste usluge koje nudi Jamendo). Nakon što je njegova glazba preuzeta na portalu, umjetnik također može odlučiti prijaviti se na digitalnoj platformi i za uslugu Jamendo Licensing

potpisujući ugovor o distribuciji. Nakon pristupanja umjetnik može (ručno) pridružiti jedno ili više djela usluzi Jamendo Licensing i odlučiti sudjeluje li u dostupnim komercijalnim programima: „In store Program” (odobrenje za pozadinsku glazbu u trgovačkim objektima [*omissis*]) i „Catalog Program” (odobrenje za sinkronizaciju glazbe s audiovizualnim sadržajima ili za druge multimedijske projekte). Potpisujući ugovor o distribuciji, nositelji prava jamče Jamendu da nisu članovi društva za kolektivno ostvarivanje prava i da nemaju ugovornu obvezu prema takvim subjektima ili privatnim poduzećima (osobito organizacije za radiofuziju, distribucijske platforme, proizvođači ili robne marke) koja bi im onemogućavala uporabu programa Jamendo Licensing u svijetu i, slijedom toga, da se odluče za samostalno ostvarivanje svojih autorskih prava. Djela ovlaštenog umjetnika se programom Jamendo In-Store uvrštavaju u popise za reprodukciju (*Playlists*) koje je uspostavio Jamendo – trenutno 27 – kako bi se kao pozadinska glazba emitirala u javnim objektima (*Playlists*).

- 12 Čini se da tuženikova djelatnost stoga nije neposredno obuhvaćena djelatnošću izravnog upravljanja s obzirom na to da JAMENDO prema vlastitom priznanju dodjeljuje odobrenja i pododobrenja, naplaćuje naknade na temelju broja korištenja djela i kao protučinidbu zadržava određeni postotak naplaćenog iznosa; osim toga, ne čini se da su ugovori koje JAMENDO sklapa sa svojim članovima rezultat pojedinačnih pregovora; odabirom između više mogućnosti članstva koje je JAMENDO predvidio za članove pomoću više načina prilagodbe ugovora i upravljanja autorskim pravima ne umanjuje se adhezijska narav ugovora, što je element koji se protivi tomu da se svaki pojedinačni ugovor smatra rezultatom posebnih pregovora.
- 13 Osim toga, sâm JAMENDO tvrdi izričito da upravlja „tehničkom platformom (koja je dostupna na internetskoj adresi www.jamendo.com) čiji je cilj svjetska distribucija glazbenih djela u vlasništvu samostalnih autora/umjetnika” te izdavanje odobrenja u tu svrhu.
- 14 Među strankama nije sporno da LEA, nasuprot tomu, odgovara zakonskoj definiciji organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.
- 15 Usto se čini da među strankama nije sporna i osporena okolnost da tuženik, društvo JAMENDO, nije uvršten na popis *collecting* društava ovlaštenih u skladu s člankom 5. stavkom 1. Priloga A Odluci br. 396/17/CONS. Ne može se ni upisati/akreditirati na temelju odredbe članka 180. Zakona o autorskom pravu.
- 16 Može se zaključiti da postoji *fumus boni iuris* u pogledu pružanja LEA-i privremene pravne zaštite s obzirom na to da je Jamendova djelatnost u potpunosti usporediva s LEA-inom, u odnosu na koju je tuženik u nedostatku zakonskih uvjeta u izravnom konkurentskom odnosu: posredovanje autorskim pravima u obliku kolektivnog ostvarivanja prava.
- 17 Što se tiče neposredne opasnosti, ustaljeno je stajalište ovog suda da ona sama po sebi postoji uvijek kad postoji povreda prava intelektualnog vlasništva i da je

instrument sudske zabrane najprikladniji za interese nositelja autorskih prava kao i zajednice, također s obzirom na znatnu gospodarsku štetu autorskom sustavu prouzročenu objavljivanjem krivotvorenih djela ili poslovanjem u suprotnosti s posebnim pravilima kojima se uređuje sektor.

- 18 Čini se da je u tom pogledu ključno prethodno pitanje koje je predložilo društvo JAMENDO: naime, talijanskim zakonodavstvom koje je na snazi isključuju se neovisni upravljački subjekti iz kruga subjekata ovlaštenih za obavljanje djelatnosti *„koja se izravno ili neizravno provodi u obliku intervencije, posredovanja, ovlaštenja, zastupanja ili čak i ustupanja prava predstavljanja, izvođenja, glumačke izvedbe, emitiranja, uključujući priopćavanje javnosti putem satelita te mehaničku i kinematografsku reprodukciju zaštićenih djela”*.

MIŠLJENJE SUDA KOJI JE UPUTIO ZAHTEJEV

- 19 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je to pitanje osnovano. Naime, iako je točno, kao što to tvrdi LEA, da se instrument direktive može fleksibilno prenijeti u nacionalno pravo, također je točno da postoji načelo pravilnog i potpunog prenošenja direktive koje je zakonodavac Zajednice predvidio kao sustav koji uzet u cjelini proizvodi učinke usklađivanja svojstvene ciljevima Europske unije. Samo djelomično ili nepotpuno ili nelogično prenošenje Direktive Zajednice predstavlja u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda povredu prava Zajednice.
- 20 Stoga je bila zadaća nacionalnog zakonodavca da prilikom prenošenja osigura (uvodna izjava 7. Direktive) *„usklađenost zakona država članica o upravljanju autorskim pravima i izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela kako bi se osigurale istovjetne zaštitne mjere u cijeloj Uniji. Stoga, ova bi Direktiva pravni temelj trebala imati u članku 50. stavku 1. UFEU-a”*. Sudu koji je uputio zahtjev čini se jasnim da je neuređivanje prava i ovlasti neovisnih upravljačkih subjekata u okviru nacionalnog zakonodavstva ili njihovo isključenje iz kruga subjekata ovlaštenih za posredovanje autorskim pravima predstavlja, unatoč postojanju diskrecijske ovlasti prilikom prenošenja, izbor koji nacionalnom zakonodavcu nije dostupan, s obzirom na to da se njime stvaraju prepreke obavljanju istovrsnih djelatnosti na nacionalnom državnom području subjekata europskog prava, poput JAMENDA, koji su u različitom obliku osnovani kao neovisni upravljački subjekti. To se proturječe također nalazi u talijanskom zakonodavstvu kojim se prenosi Direktiva jer se u članku 4. propisa kojim se prenosi Direktiva, s jedne strane, navodi da *„nositelji prava mogu organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnom upravljačkom subjektu po svojem izboru povjeriti upravljanje svojim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili drugim zaštićenim sadržajima, za državna područja koja su naznačili, neovisno o državi članici nacionalnosti, boravišta ili poslovnog nastana organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, neovisnog upravljačkog subjekta ili nositelja prava”*, što stoga podrazumijeva da nositelji prava mogu organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnom upravljačkom subjektu povjeriti upravljanje pravima, neovisno o državi članici

Europske unije, dok se u istom tekstu ne dovodi u pitanje „članak 180. Zakona br. 633 od 22. travnja 1941. u vezi s djelatnosti posredovanja autorskim pravima”, čime se poslovanje ograničava na sâm SIAE i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Talijanski zakonodavac je u biti, iako je u potpunosti prenio duh Direktive, uveo ograničenje u obliku iznimke koja je nelogična i u suprotnosti s načelima Direktive.

- 21 Nacionalnim zakonodavstvom se, kako proizlazi iz članka 4. stavka 2. Uredbe o prenošenju i iz važećeg teksta članka 180. Zakona o autorskom pravu, kako je izmijenjen radi njegova usklađivanja s Direktivom, uskraćuje neovisnim upravljačkim subjektima da posluju u Italiji namećući im, dakle, da sa SIAE-om ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava sklapaju ugovore o zastupanju, pri čemu nositelji prava i dalje imaju mogućnost izravnog upravljanja.
- 22 Činjenica da su neovisni upravljački subjekti Direktivom priznati kao subjekti koji zakonito obavljaju djelatnosti upravljanja i posredovanja autorskim pravima radi promicanja tržišnog natjecanja unutar pravnog poretka Unije, trebala bi zahtijevati da se bilo kakvo teritorijalno ograničenje njihova poslovanja temelji na određenom opravdanju koje proizlazi iz slučajeva izričito predviđenih tim poretkom. Uostalom, poznato je da su u mnogim državama članicama Europske unije gotovo nestala zakonska ograničenja u pogledu posredovanja autorskim pravima te da je, pored organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, dopušteno poslovanje neovisnih upravljačkih subjekata, uključujući onih s poslovnim nastanom u drugim državama članicama.
- 23 Neovisni upravljački subjekti su subjekti koji su, poput organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, ovlašteni za upravljanje autorskim pravima u ime više nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava; strukturne i funkcionalne razlike između tih subjekata, ako proizlaze iz pravila o unutarnjem funkcioniranju i kontrolama, ne čine se *prima facie* relevantnima za potrebe eventualnih ograničenja djelatnosti posredovanja, koja je strukturno identična, a sastoji se od pribavljanja ovlaštenja i izdavanja odobrenja te se u svakom slučaju mora obavljati u interesu nositeljâ prava.
- 24 Većina odredbi Direktive odnosi se jedinstveno na djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava i u smislu pribavljanja ovlaštenja od autora i u smislu izdavanja odobrenja korisnicima, tako da pravo na poslovanje neovisnih upravljačkih subjekata može proizlaziti i iz uvodne izjave 15. Direktive na temelju koje nositelji prava imaju pravo slobodno ovlastiti i te subjekte („*Nositelji prava trebali bi biti slobodni da upravljanje svojim pravima povjere neovisnim subjektima za upravljanje*”), u skladu s protržišnom usmjerenošću te direktive.
- 25 *Fumus cautelare* stoga izrazito ovisi o primjeni nacionalne norme kojom se izražava načelo koje je eventualno protivno propisima Zajednice o prenošenju.
- 26 Čini se da je postavljeno pitanje od očitog interesa za europsko zakonodavstvo, kako zbog činjenice da čitavo pojedino nacionalno tržište, u predmetnom slučaju

talijansko tržište, zasigurno predstavlja znatan dio zajedničkog tržišta, tako i zbog činjenice da se radi o sporu između LEA-e i *collecting* društva koje zakonito posluje u drugim državama Europske unije pružanjem usluga upravljanja i posredovanja autorskim pravima u korist talijanskih i stranih autora.

- 27 O ovom bi predmetu u slučaju osnovanosti prethodnog pitanja trebalo odlučiti primjenom članka 4. stavka 2. Uredbe o prenošenju, koji omogućuje nositeljima prava da upravljanje povjere organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnom upravljačkom subjektu po svojem izboru, koji su osnovani ili imaju sjedište u bilo kojoj državi članici, ali neovisno o upućivanju na članak 180. Zakona o autorskom pravu i ograničenju koje je njime utvrđeno u korist SIAE-a i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, dakle primjenom pravila nacionalnog prava u skladu s Direktivom, a ne njezinom izravnom primjenom.
- 28 Prethodno pitanje relevantno je za ovaj postupak jer se tužitelj poziva na trajnu i postojeću nezakonitost tuženikova postupanja, što je pretpostavka njegova zahtjeva za zabranu obavljanja djelatnosti te proširenja zahtjeva za naknadu štete i na naknadno razdoblje.
- 29 Stoga valja razmotriti je li potrebno izuzeti iz primjene nacionalnu odredbu kako bi se osiguralo poštovanje pravila europskog prava koja se odnose na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga (članci 49. i 56. UFEU-a) i Direktive 2014/26/EU, pa je u tu svrhu potrebno Sudu uputiti prethodno pitanje preformulirano kako slijedi.
- 30 Prethodno pitanje je hitno u smislu članka 105. Poslovnika Suda s obzirom na to da se, kao što je prethodno navedeno, djelatnost JAMENDA obavlja u formalno nezakonitom okviru, tako da bi eventualno odbijanje zahtjeva za prethodnu odluku imalo za posljedicu nužnost hitnog izricanja zabrane radi zaštite LEA-e.

PRETHODNO PITANJE

„Trebali li Direktivu 2014/26/EU tumačiti na način da joj se protivi nacionalni zakon kojim se pristup tržištu posredovanja autorskim pravima ili u svakom slučaju izdavanje odobrenja korisnicima ograničava samo na subjekte koji se u skladu s definicijom iz te direktive mogu kvalificirati kao organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, isključujući one koji se mogu kvalificirati kao neovisni upravljački subjekti, osnovani u dotičnoj državi članici ili drugim državama članicama?“

Slijedom navedenog

Nalaže se hitna dostava ovog rješenja [omissis] tajništvu Suda Europske unije radi eventualnog ubrzanog postupka na temelju članka 105. Poslovnika Suda.

[omissis]

Rim, 5. siječnja 2022.

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT